

POTWARZENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze *e jasne*, a *pochylone*.

sg D potwårzeniu (2). \diamond *pl A* potwårzeniå (1).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Falszywe oskarżenie, obwinienie, obmowa (3): Copulatus, Nihil copulatus quam morum similitudo bonorum, Nic ku potwarzeniu naypewnieyżzego yåko zgodå á yedność dobrych obyczåyów. *Mącz* 64d.

potworzenie czyje [= kogo] (1): POftånowiłem vmyśl fwoy åbych ftrzegł ięzykå fwego/ åbych fñadz nietylko fkutkiem/ åle y flowem niedal przyczyny z fiebie ku potwarzeniu me^{mv} poki mam fpråwę z fprzeçiwnikiem fwoiem. *RejPs* 58v.

Zwrot: »[kogo, co] podać w potwarzenie« = *rzucić na kogoś, na coś potwarz* (1): Ludu moy. Iam ciebie wywioldł z Egiptu z twego więźnienia/ å tyś mnie podål, y imię moje w potwarzenia. *ArtKanc* E13.

Synonimy cf POTWARZ.

Cf **POTWARZ, POTWARZANIE, POTWARZYĆ**